

Aankomst in Auschwitz

In oktober 1944 kwamen Hannelore en haar moeder Luise met één van de laatste transporten aan in Auschwitz. Direct na hun aankomst vond een zogenaamde selectie plaats. Hannelore's moeder werd bij aankomst in de gaskamer gestuurd.

Op 7 oktober, de derde dag van deze beestachtige spookrit stopte de trein. SS-ers met geweren dreven ons uit de wagons en schreeuwden: "Raus Ihr Saujuden, schneller, schneller!"

Onze rugzakken en andere bagage moesten wij voor de wagons laten liggen. Wij waren aangekomen in het 'Frauenlager' van het grootste van alle 'Vernichtungslager' Auschwitz-Birkenau.

In een lange rij liepen wij als een kudde uitgeputte schapen onder bewaking van bewapende SS door de ingang van een elektrisch geladen prikkeldraad omheining. Boven de ingang stond het opschrift 'ARBEIT MACHT FREI'. Wat een ironie, zodra wij enigszins beseften, dat wij ter dood opgeschreven gevangenen waren, vochten wij vertwijfeld, maar vastberaden, voor ons leven ... Bij ons vertwijfelde pogen om te overleven was het opmerkelijk hoe de menselijke psyche zich kon afsluiten voor alle ellende en tragedie om haar heen. Het enige wat restte was de wil om te overleven en dat was doodgewoon NIET DOODGAAN!

Uit de schriftelijke herinneringen "Zolang er nog tranen zijn" met toestemming van de auteur - Hannelore Grünberg, P. 100, 101, 103